

opfordre det ærede 20de Medlem for Hovedstaden til at tage sit Ændringsforslag tilbage, vel at mærke, hvis det ærede 20de Medlem for Hovedstaden saa vil lade være med at sætte noget andet i Stedet.

Formanden: Den foreliggende Betænkning og de Bilag, som ledsager Betænkningen, giver jo Anledning til, at man kan komme til at omtale mange forskellige Ting. Jeg tror dog, at man er gaaet noget udenfor den Ramme, som Betænkningen med Bilagene angiver, og jeg vil henstille til Talerne herefter at holde sig indenfor det Omraade, som 2den Behandling af et Lovforslag tillader.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg maa tilstaa, at da jeg læste Betænkningen, blev jeg noget forundret over de Udtalelser, der er fremsatte fra Venstres Side, idet jeg syntes, de stod i en ganske besynderlig Modsetning til de Udtalelser, der faldt fra Venstres Ordfører ved Sagens første Behandling. En lille Smule beroliget er jeg ganske vist blevet ved at høre det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) nu tale her i Dag, idet jeg syntes, at han i ikke ringe Grad har taget Afstand fra, hvad han har udtalt i Betænkningen, eller i hvert Fald har givet det en Udtydning, som ikke laa umiddelbart for, naar man læste hans Udtalelser i Betænkningen igennem. Jeg forstaaar nu, at det ærede 9de Medlem for Odense Amt og Venstre i Virkeligheden kun ønsker, at det skal slaas fast, at der kun gives Kvinder Adgang til at blive Præster paa samme Vilkaar som Mænd. Men det har selvfølgelig aldrig været indenfor Lovforslagets Hensigt at give Kvinder Adgang til at blive Præster paa andre Vilkaar end dem, der gælder for Mænd. Det ærede Medlem sagde, at for det første skulde de have teologisk Embedseksamen. Ja, det er givet. For det andet skulde de føle Kald til at blive Præster. Ja, det var smukt, om det var en Betingelse, der virkelig gjaldt for alle, der blev Præster, baade Mænd og Kvinder. Men det er i hvert Fald en af de Betingelser, man ikke kan kontrolere.

Derefter krævede det ærede Medlem, at de skulde indstilles af et Menighedsraad. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, og jeg kan sige ubetinget ja til, at jeg ikke ønsker at paatvinge en Sogne- menighed en kvindelig Præst mod Menigheds- hedens Ønske. Paa ingen mulig Maade. Jeg er fuldstændig villig til at imødekomme det Ønske, der er stillet af det ærede Med-

lem, om at søge gennemført en Ændring i Menighedsraadsloven, saaledes at de Embeder, som nu besættes uden Menighedsraadets Medvirken, kan blive besat efter Indstillinger derfra. Jeg har skitseret et Ændringsforslag oppe i Landstinget til det lille Lovforslag om Ændring i Menighedsraadsloven, en Ændring, som netop kunde hidføre dette, at der til alle Embeder skulde ske Indstilling fra Menighedsraadets Side. Ærede Medlemmer ved, at naar det i sin Tid blev indrettet saaledes, at ved alle de Kirker, hvor der er to Præster ansat, skulde Menighedsraadet kun indstille til det ene Embede, skete det, fordi man vilde sikre Mindretallets Ret; man vilde ikke risikere, at et ensidigt Menighedsraad besatte begge Embeder med Præster af samme kirkelige Færv. Man mente, at de kirkelige Myndigheder her burde kunne tage et Hensyn til Mindretallet. Det kan imidlertid udmærket godt lade sig gøre, selv om man lader Menighedsraadene foretage Indstilling, paa Grund af den særlige Maade, hvorpaa Indstilling foregaar; det er nemlig saadan, at hvis et Menighedsraad bestaar af fire Medlemmer, og der i første Omgang falder tre Stemmer paa en Kandidat og een paa en anden Kandidat, skal den, der har faaet de tre Stemmer, indstilles som Nr. 1 og den, der har faaet den ene Stemme, som Nr. 2. Altsaa Mindretallet er altid sikkert paa at blive repræsenteret. Derfor kunde man meget godt overlade Indstillingen til Menighedsraadene, men saaledes, at den kirkelige Myndighed i visse Tilfælde var henvist til at tage Nr. 2, fordi han da vilde være Mindretallets Kandidat, og Mindretallet vilde have Krav paa at faa sin Mand i det Tilfælde. Men jeg skal altsaa gerne medvirke til en Ændring i Menighedsraadsloven i den Retning, som det ærede 9de Medlem for Odense Amt ønskede, hvis der derved kan ryddes Hindringer af Vejen for dette Forslag.

Som sidste Betingelse stillede det ærede Medlem fra Odense det, at vedkommende Kvinde skulde kunne formaa en Biskop til at ordinere sig. Her er jeg ikke sikker paa, at jeg er enig med det ærede Medlem, for jeg mener, at det er aldeles afgjort, at naar Betingelserne i Henhold til Loven ellers er opfyldte, kan ingen Biskop nægte at ordinere en Ansøger, fordi vedkommende er Kvinde, eller overhovedet nægte at ordinere og give Kollats. Jeg mener, det er enhver Biskops Embedspligt at gøre det. Det er et Standpunkt, jeg meget stærkt hævdede ogsaa under Vaalse- Sagen. Men da jeg mener, og mente, at